

عنوان مقاله:

تحلیلی بر عرفان در الغریبات سلطان احمد جلایر

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

هومن سربلند - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد بناب

نساء مسکونی رضاییه - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

از آن جایی که زبان و ادبیات فارسی روزگاری زبان مشترک فرهنگ آسیای صغیر و ایران بوده است و هنوز هم جایگاه خود را در زندگی روزمره ترکان حفظ کرده و اثرگذار می باشد، شناخت حوزههای شعری و تحلیل آنها میتواند دایره تأثیر فرهنگ ایرانی را در میان ملل به مراتب واضحتر نشان دهد و نمایانگر عوامل اتصال عمیق زبان و فرهنگ باشد. سلطان احمد جلایر یک پادشاه شاعر است و اشعار او که با نبوغ فرهنگ ایران و ظرافت اندیشه ایرانی شکل گرفته است، در عین اینکه بیان کننده شکوه عظمت فرهنگ ایرانی است، میتواند عامل پیوند بین دانشگاههای (داخلی- خارجی) قرار گیرد. اشعار سلطان احمد جلایر رامیتوان در معنای ساده با آن مفاهیمی که بلافاصله به ذهن خطور میکند، پذیرفت و در عین حال میتوان در معنای عمیق و فلسفی آنها درنگ کرد. این پادشاه یک پادشاه شاعر و فردی خوش ذوق و هنرپرور و همدوست بوده است که در کنار پرداختن به امورکشور داری، نسبت به خلق آثار هنری در زمینه های مختلف اهتمام ورزیده است. سلطان احمد جلایر صاحب هفت دیوان میباشد که کل این دوااین در مجموعه کلیات او گردآوری شدهاند و بیشترین تأثیرپذیری در کتاب الغریبات سلطان احمد، از مضامین اشعار عارفانهی شاعر نامدار و بیبدیل زبان و ادبیات فارسی، خواجه حافظ شیرازی بوده است. مضامین عاشقانه و عارفانه، مهر و محبت، دوستی و ... که از ویژگیهای برجسته و باشکوه انسانی است، درجای جای اشعار سلطان احمد جلوهگری میکند.

کلمات کلیدی:

عرفان، الغریبات، سلطان احمد جلایر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581881>

